

прѣгърсвано отъ Ловчанската и Севлие夫ка полиция! . . .
трѣсътъ те подъ шумка и подъ дръмка, юзбашията обѣ-
щава хиляди грошове на Какренчени, ако те хванатъ и
прѣдадътъ на каймакамъ-бей

— Тая нощъ *понг Кръстю* ще дойде тукъ, за да
си видимъ смѣтката! Осѣдай още отъ сега *алес-*
тия „комитетски конь“! Въ зори ще отпътувамъ
прѣзъ Севлиево-Габрово за Велико Търново — каза Левски
и подстъкна огънятъ.

Кръстатъ пѣтъ тлѣе и прѣщи на огнището. Левски
и Цоневъ си приказватъ за миналото, сегашното и бѣдх-
щето — приказватъ си и се велушватъ: тѣ чакатъ *понг*
Кръстя Втори петли поѣхъ, а *понг Кръстю* още
се неявява Въ Какренското самодивско доле само-
дивски пѣтли поѣхъ! Левски и Цоневъ около ог-
нището захъркахъ! Около стотина турци, въоръжени
отъ главата до петитѣ, ханчето заобиколихъ, край пле-
тътъ „пусия“ земахъ; на вратитѣ нѣколко пушки зяп-
нахъ!

Данъ, данъ, данъ! Ханджи ей, ханджи, отвори
вратата! — Заповѣдва Ловчанския юзбашия.

Левски хрипна, прѣзъ прозорецътъ надзърна; зап-
тии и баши-бозуци окото му видѣ; въ огнището зарови
нѣкакви си книжа; провѣри двата си револвера: въ ус-
тата си лапна черкезската кама и полегка слѣзе въ хлад-
ната механа! Цоневъ му отвори *заднитѣ врата*.

— Гери! — назадъ! — извика Левски и револве-
рътъ му изгърмя; едно заптие на земята се търкулна . .

Прѣзъ *заднитѣ врата* Левски пхтъ си отвори; на-
гази снѣгъ до колѣни сетѣ потжна въ дебелината *сосна*
и по плета се покатери! Въ това врѣме нѣколко
пушки изгърмѣхъ: Левски, като подстрѣленъ соколъ, на
плетътъ увисна: червени кърви снѣгътъ облѣхъ; заптии
и башибозуци овчара хванахъ, на ржцѣ въ механата го